

Ord til eftertanke

Lad spiren slå rod—Gud giver væksten

Det var mottoet for spejdernes førerstævne i Østervrå i 1995, og jeg skrev et indlæg om det i menighedsbladet i 1995. Jeg kom til at tænke på salmen, hvori der står:

Så lær mig at leve, o Gud, som jeg kan,
frimodigt som fuglen i skove,
og takke for regnen, som vander mit land,
for solskin og varme i sommerens brand,
for avl i min lade dig love.
Hvad magted' jeg vel, om du ej gav held?
Det vokser jo, medens vi sove.

Det er med menighedslivet som med naturen. Nogle spirer vokser sig store og stærke. Andre spirer vantrives og dør, af mange forskellige årsager. Af pludselig frost, af tørke eller for meget vand. Måske er de plantet på et forkert tidspunkt eller på et forkert sted. Selvom vi er meget bevidste om, hvad vi gør, er der alligevel så meget, som vi ikke har indflydelse på.

Og som i naturen som i livet i menigheden er det ganske naturligt, at noget lever og

noget dør. Alle ting har deres tid, og når den er omme, dør de og afløses af noget nyt. Vi kan godt savne det gamle, men det kommer ikke igen. Og forsøger vi at genoplive det, bliver det sjældent til nogen stor succes.

I stedet skal vi bruge vores tid og energi på det nye. For ligesom i naturen skal også spirer i menighedslivet passes og beskyttes, indtil de bliver store nok til at passe sig selv. Og selv da skal de somme tider beskæres og tyndes ud, for ikke at vokse vildt og kvæle noget andet, som vi også gerne ser vokse.

Gud har en plan med vores menighedsliv. Vi kan ikke altid se den, og det gør, at vi somme tider planter noget, som ikke trives, fordi det ikke er Guds plan. Det kan vi synes er uretfærdigt, fordi vi har brugt så megen tid og kræfter på det, og vi bliver somme tider måske lidt bitre og går i rette med Gud.

Men til andre tider vokser tingene sig store og smukke, netop fordi det er Guds plan. Heller ikke det kan vi altid se, og vi kan forundres over, at det nu lige er tilfældet. Guds plan med os er ikke altid lige åbenbar. Somme tider må vi bare tro, at det nok er tilfældet, og så handle derefter. Og hvis troen er stærk nok, så lykkes værket. Så giver Gud væksten til vores arbejde - og så vokser det, medens vi sover.

- peter